

[Madsen-Mygdal.]

Fraenkel sagde, at der kun er eet Parti her i Landet: De arbejdsløses Parti.

Der er imidlertid den Fejl ved det System, at det kun kan bruges for en vis Del af Befolkningen; den Dag, alle i vort Folk skal have Understøttelse, er der ingen til at betale, saa holder Systemet ikke. Alle-rede nu er Systemet ført saa vidt ud, at for mange tvinges ud af det produktive Arbejde gennem hele dette stive, ubevægelige System, der vel kan gøre Nytte, hvis det tager Hensyn til Tidens Kaar og sætter sig det Formaal først og fremmest ikke at gøre Uret mod nogen, men sørge for, at saa mange som muligt kommer i Arbejde, og dernæst sætter ind paa at forbedre Arbejdernes Levevilkaar, hvad der er Fagforeningernes Opgave.

Jeg maa sige, at vort Land er vel rejst med en Statsminister, der vover at give hele Befolkningen det Raad, at vi i en fattig Tid som denne bare alle sammen skal bestille noget mindre, saa skal vi nok komme igennem. Jeg tror, at den sunde Sans i vort Folk vil sige: Dette kan ikke være rigtigt. Det har aldrig været rigtigt, og det bliver ikke rigtigt. (*Statsministeren* [Stauning]: Har han sagt det?). Naar Statsministeren tilraader Landbruget at indskrænke deres Arbejdstid ligesom Arbejderne . . . (*Statsministeren* [Stauning]: Fuldkommen usandt!). Saa vil jeg bede Statsministeren se efter i Fortrykket. Statsministeren sagde: Det kommer Landbruget ogsaa til at overveje, ligesom Arbejderne overvejer det.

Statsministeren fandt det paakrævet, at der blev sagt noget om, hvad der var opnaaet under denne Regering, og han fandt saa paa at sige: Vi har i hvert Tilfælde ikke regeret med de store Underskud. Nej, hvis Socialdemokratiet kan passe paa i Fremtiden at fortsætte med ikke mere end 3-aarige Perioder og komme efter Regeringer, der har bragt Orden i Statens Husholdning, saa vil de kunne regere med Overskud, lige saa sikkert som de Regeringer, der kommer efter dem, vil blive nødt til at regere med Underskud. Og hvis Statsministeren vil fordybe sig lidt mere i det, bliver der ikke meget, Regeringen har at rose sig af i saa Henseende. Det er ganske givet, at hvilken Regering der end kommer efter

det Styre, vi har i Øjeblikket, bliver det en Regering, der maa se den Mulighed i Øjnene, at der er Underskud, og at der ogsaa vil blive Underskud i betragtelig Tid frem-efter.

Statsministeren sluttede med at paa-pege, at ingen vilde tvivle om, at denne Regering havde Omsorg for Erhvervene, og det vilde Erhvervene ogsaa erkende, at her var en helt anderledes Omsorg. Ja, i Taler ved festlige Lejligheder er der ingen Mangel paa Omsorg, men Handlingerne synes jeg ikke, vi har set meget til, og Resultaterne af denne Omsorg ser vi jo for os i hele den fortvivlede Stilling, Erhvervslevet befinder sig i i Dag.

Til den højtærede Udenrigsminister skal jeg sige, at det forbavtede mig, at Ministeren udtalte, at det ikke var lykkedes ham at overbevise Oppositionspartierne om, at deres Forslag ikke var tilstrækkeligt. Det har Udenrigsministeren jo slet ikke forsøgt paa. Det eneste, jeg har hørt fra Udenrigsministeren i saa Henseende, var den gode Tale — jeg var ikke enig i alle Enkeltheder, men den i øvrigt gode Tale —, som blev holdt af den højtærede Udenrigsminister vistnok ved Valutalovforslagets første Behandling, men i hvert Fald under Behandlingen af det, hvor den højtærede Udenrigsminister sagde, at det Tilbud, Venstre havde givet i Sommer, i Virkeligheden er det Forslag, som er forelagt. Dette Tilbud var et godt Forhandlingsgrundlag, men nu siger den højtærede Udenrigsminister, at det er ikke tilstrækkeligt. Det er første Gang, jeg hører det. Hvorfor det er utilstrækkeligt, paa hvilket Punkt det er utilstrækkeligt, har den højtærede Udenrigsminister hverken sagt her i Salen, hvad jeg ikke kræver, han skulde, eller i det Udvalg, der har været nedsat til Behandling af Sagen. Derimod har vi altsaa hørt, at det var et godt Forhandlingsgrundlag, og jeg tvivler ikke om, at Udenrigsministeren har ment det, men der har været stærkere Kræfter, som har sagt, at der ikke var noget Forhandlingsgrundlag, for der skal ingen Forhandling i Stand.

Endelig skal jeg sige til den højtærede Finansminister, at naar han gjorde gældende, at han var den første Minister, der havde optaget Kurstabet paa Finansloven, gælder det i hvert Fald ikke i dette Tilfælde, saa